

TELECENTRES DE TARRAGONA

COM TRIAR EL TEU ORDINADOR

PROPOSITS

Comprar el primer ordinador mai és senzill. La gran quantitat de marques, models, preus i característiques fa difícil centrar l'elecció: de sobretaula o portàtil? PC o Mac? La complicada terminologia tècnica que hi ha en qualsevol publicitat d'aparells informàtics fa pràcticament impossible treure'n l'aigua clara a qualsevol no iniciat.

Què vol dir 1GBde RAM, o 80 GB de disc dur? O que el processador és un AMD o un Intel Pentium. Què és la targeta Wireless LAN? I tantes altres especificacions desconegudes.

També ens sorgeixen infinitat de dubtes, donat la quantitat d'informació i d'ofertes que ens arriben des de multitud de fonts diferents com són la publicitat de les botigues d'informàtica, grans magatzems, i fins i tot familiars i amics, perquè, qui no té algú conegut relacionat amb el creixent i meravellós món de la informàtica

Però, de debò som capaços de buscar un equip, que s'adapti realment a les nostres necessitats ? Perquè no sempre l'últim o el més car, és el que hauríem de comprar per a tenir el millor, el meu consell es : adaptat al que necessitis.

El que hauríem de fer en primer lloc, és pensar en l'ús real que li donarem a l'ordinador personal, i dic personal perquè la realitat és que poques, o molt poques persones adquireixen un PC, per a treballar a casa.

La majoria de les vegades li donem una utilitat merament lúdica al nostre PC, i comprem un equip sobredimensionat, normalment més car, per a simplement jugar, o perquè ho facin els nostres fills (o per a ajudar-los en els seus estudis, que també pot ser....).

No és, o millor dit, no hauria de ser igual la configuració de l'ordinador per a un nen /adolescent, que la majoria de les vegades es limitarà a omplir-ho de jocs, música i pel·lícules, que la d'una persona adulta, que s'apassiona pel món d'Internet, baixant-se i consultant, tot tipus de coses curioses, la majoria de les vegades inútils i que amb el temps, acabaran en la paperera de reciclatge. També usem molt l'ordinador per a comunicar-nos, via mail, o Chat, però per a això, tampoc necessitem gens de l'altre món.

Per supòsit, això no vol dir que no hi hagi persones que facin un ús laboral del PC. Però realment, quantes persones arriben a la seva casa i es posen a treballar amb l'ordinador ?

Siguem pràctics i diguem que el percentatge és molt petit (molt, molt petit), i que en la majoria dels casos, en els quals això ocorre, l'habitual és que el treball ho realitzin en un PC, o en portàtil, que gairebé sempre és propietat de l'empresa.

I tenint en compte tot això, seguim sense ser conscients de la importància d'esbrinar primer que és el que volem i/o necessitem, per a poder comprar amb cert sentit i pagar el preu que és més just per alguna cosa, al que li anem a donar un ús en particular.

Després d'aquesta petita, però molt necessària reflexió, podem començar a veure que és el més recomanable en cada cas.

Elecció de la torre.

En el mercat existeixen infinitat de tipus de capsos, que per a entendre'ns, és el xassís sobre el qual es va construint el PC. Esta inclou ja una sèrie de components que són també importants, com la font d'alimentació, cables per a connectar els diferents dispositius, ventilador i sortides varies com poden ser els ports USB, les sortides/entrades d'àudio, televisió, etc. Podríem dividir-los en:

Sobremesa

Semitorre

En ambdós casos els hi ha de format més o menys estàndard i de grandària reduïda (en les cases sempre és important l'espai).

Molt important és decidir on ho anem a posar, fins i tot si volem disposar de connexió a Internet, hauríem de pensar en posar-ho a prop de la connexió telefònica.

En general sempre serà més còmode i pràctic, tenir un bastidor de menor grandària, però sense que per això sigui de difícil accés al seu interior.

Actualment existeixen molts xassís, que sent petits i manejables, tenen a més millores en la ventilació, fonamental a l'hora de pensar a donar-li una llarga vida al nostre processador, part important i imprescindible que mou el nostre PC. Per això no hem de triar un que s'adapti a les prestacions generals de la resta dels components.

Fonamental és també, que els ports de principal ús i accés, estiguin situats de manera accessible. Ara gairebé tots duen, tant els ports USB, com Firewire (per a la connexió de videocàmares digitals), com de sortida i entrada d'àudio, en la part frontal del bastidor, amb el que aquest tema està superat amb els models actuals.

Per tant ambdues opcions cobreixen pràcticament, les necessitats més exigents per a un ordinador personal. Semitorre per a aquells que vulguin tenir espai lliure en la taula o escriptori, i sobretaula per als quals no tinguin problemes d'espai.

Elecció de la placa base

Actualment hi ha molts, i molt variats fabricants de plaques mare, o plaques base, en la qual es punxen i connecten la resta dels components del PC.

Sempre és preferible buscar fabricants compatibles amb els diferents chipset dels principals fabricants de procesadors (Intel, AMD?). Una bona elecció és triar marques tan consolidades com Intel, MSI, Asus o Gigabyte , etc., que sempre ens donaran més garantia, i per una altra part aconseguirem un línia més estàndard, per a possibles ampliacions del nostre ordinador.

La placa, ha d'estar adequada també al bastidor, i l'idoni és triar una placa de format o perfil petit amb el que ens assegurem que entre perfectament en el bastidor.

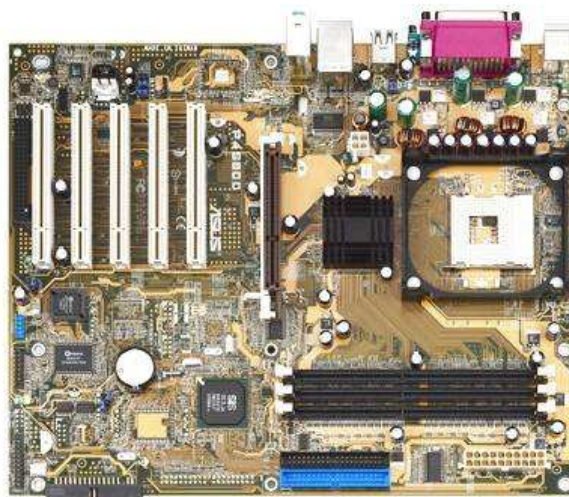
El tipus preferit dels fabricants, en aquests moments, és microATX, encara que ja està començant a veure's en el mercat l'última tecnologia, denominada BTX, amb bastants millores en el rendiment a nivell general.

Dintre d'aquesta, podem trobar també uns altres i nous formats com microBTX, de grandària semblant al microATX, i nanoBTX, però més reduït, però amb menys possibilitats a l'hora d'ampliar components.

En uns mesos, està nova tipologia (mBTX) en les plaques, i en les torres, serà el nou format estàndard.

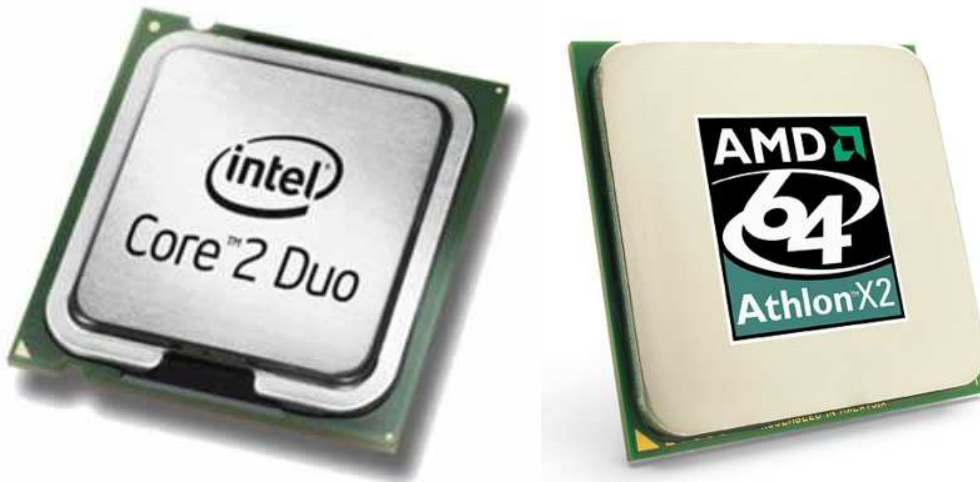
Així que estimo, que la millor elecció és una placa, diguem ?micro? (la més comuna), i amb les sortides, ports i connexions més estàndard, però alhora, més variades possibles, com aquestes per exemple:

- 1 port sèrie
- 1 port paral·lel
- 1 port VGA
- 4/6 ports USB (entre del darrere i frontals)
- 1 sortida àudio
- 1 entrada àudio
- 1 port Firewire
- Diversos connectors tipus IDE per a dispositius òptics
almenys dos connectors SATA per a discos durs (la ultima versió és SATA II)
- 1 port Ethernet
- 2 ports PS2 (o només un si optem per ratolí USB)
- 2 ports PCIE (és l'últim per a poder connectar targetes de vídeo potents i ràpides)
- 4 ranures DIMM per a la memòria RAM (les tecnologies actuals són ?Dual Channel? o Doble canal, o sigui per parells, perquè el rendiment sigui òptim)

Els fabricants, van traient chipset diferents amb petites variacions (diguem que són el model que marca la generació d'aquest component), amb el que la varietat és tremenda i es pot optar pel més actual sense que per això, la placa sigui el més cara (chipset 945 o 965), ja que també en això existeixen diverses opcions, el secret, a la meua manera de veure, és buscar un producte que ja dugui alguna cosa temps en el mercat (sense que arribi a estar obsolet) perquè el preu baixi.

El processador

El processador és el principal component del nostre PC, ja que sense ell només tindriem una caixa plena de cables. És el qual mou tots els processos, mai millor dit. Els dos fabricants principals de microprocessadors són Intel i AMD, i ara mateix són els quals es reparteixen el mercat.

El primer que cal tenir clar, és que un processador molt potent, o molt nou, encarirà considerablement l'ordinador, i potser sigui innecessari, ja que normalment, les gammes altes estan indicades per a usos professionals molt determinats.

A més cal tenir en compte que el mercat dels procesadors va molt de pressa, pel que no hem de pensar això que quant més alt i nou és el micro, més trigarà a quedar-se obsolet, ja que el més probable és que es quedi obsolet, en el mateix temps que un de gamma més baixa.

El més indicat per a tenir un processador de bones prestacions, contant, amb que ja gairebé tots són bastant bons, és adquirir un que dugui una mica de temps en el mercat.

La tecnologia més actual ens presenta microprocessadors de ?Dual Core? o Doble Nucli amb caches i velocitats molt altes, amb el que podem optar per un dual core amb 1 mega de caché per cada nucli (o sigui 2X1024), i 2.6Ghz. Això serà més que suficient en per a qualsevol ordinador personal (fins i tot per a més d'una labor professional), sigui el seu ús el qual sigui, i a més a molt bon preu.

Amb això ens assegurarem la millor opció en tots els sentits ja que un processador, excessivament potent, també necessitaria un bastidor més avançat, i una ventilació per al xassís i per al micro,

més especials, però també més costosa, ja que tot el que surti dels estàndards dispararà el preu.

La memòria RAM

Les actuals configuracions, estan una mica sobredimensionades, i sembla que la tendència és que si tens menys de 1Gb en el teu PC sigui poca quantitat.

Per a un ordinador d'ús domèstic és més que suficient 512Mb, fins i tot per a aquells que senten debilitat pels jocs, però no obstant, el preu que es pagaria per l'opció amb 1Gb, existeix però no és desorbitant, pel que deixem l'elecció a gust del consumidor.

Les tecnologies que es donen a hora en les memòries, són gairebé totes molt bones. El tipus DDR-II que és el més nou, té unes prestacions molt altes, amb el que qualsevol de les velocitats (533 o 667), serien una magnífica elecció, però sempre tenint en compte que com hem esmentat en l'apartat dedicat a les plaques base, l'ídoni seria que fossin col·locades de dues en dues (per a obtenir 1Gb en total han d'anar dos mòduls de 512MB), per a així millorar el rendiment de la màquina.

Disc dur.

Actualment els discos són SATA tipus II tenen unes prestacions i velocitat de transferència molt altes (300b).

També els cables de connexió i alimentació són molt més petits, rodons i el que fa que ocupin menys lloc dintre del bastidor, i així la ventilació serà molt millor. Els discos actuals per a ordinador personal giren a 7200 r.p.m. que és més que suficient (els discos per a servidors ho fan a 10.000, perquè us feu una idea), si el disc té menys velocitat, és que probablement no sigui de recent generació.

Una vegada dit això, haig de dir que gairebé sempre tendim a buscar discos durs grans, de molta capacitat.....i la majoria de les vegades no compensa (volum/preu)

Un disc de, per exemple 200 GB, és, encara que no us ho cregueu, molt, molt difícil d'omplir.

Encara en el cas que guardem arxius molt grans (pel·lícules, música, fotos, etc.) pel que jo personalment no recomanaria un disc de més de 160Gb, i encara així em sembla excessiu, però tenint en compte l'avanç del mercat, la diferència de preu entre 120 i 160 és pràcticament inexistent, amb el que és per això que triem aquesta última capacitat.

Targeta gràfica

És una de les grans incògnites a l'hora d'afegir components a la configuració d'un ordinador personal.

Us estareu preguntant perquè? doncs és senzill. Les característiques gràfiques de la majoria de les plaques base, són molt bones (jo diria que excel·lents).

Això vol dir, que ja integrades dintre de la placa existeixen chipset gràfics molt moderns i potents, i que en molts dels casos poden arribar a 224Mb, podent-se configurar i dedicar part de la memòria RAM a aquest ús.

Llavors, que fem ? posem targeta o no? Una altra vegada hauríem d'apel·lar al nostre sentit comú i a recordar l'ús que li anem a donar al PC, ja que una de les coses que pot encarir l'equip, és just la part gràfica.

Si el que anem a fer és connectar-nos a Internet, utilitzar el correu electrònic, etc., en definitivament ho anem a usar per a comunicar-nos, guardar informació, i entreteniments varis, crec que amb la targeta gràfica integrada, tenim de sobra.

Ara, en el cas que tinguem nens (i moltes vegades, potser no tan nens) el més possible és que l'ús sigui bastant recreatiu, i inclogui una àmplia gamma de jocs, que solen tenir potents gràfics. Això farà que la possibilitat de necessitar bastant memòria RAM, creixi considerablement, amb el que és possible que l'aplicació gràfica integrada, en la placa mare, es quedi curta i precisem d'una targeta gràfica punxada de manera independent.

L'actual connexió per a aquest tipus de perifèric, és cosina germana de l'antiga PCI, a la qual va substituir el BUS AGP 4x, molt més ràpid.

L'actual interface és anomenada PCI Express, amb encert ja que la velocitat ha augmentat considerablement (16x) amb el que la qualitat del visionat sobretot en jocs i en programes d'edició de vídeo i foto, augmenta considerablement

En qualsevol dels casos, si no volem que el cost augmenti massa, el millor és optar per una de 128Mb/256Mb, que per a jugar i visionar, és de sobra.

Gravadores/lectors de DVD

Lector de DVD, i/o gravadora de DVD? Tenir o no tenir, aquesta és la qüestió. La veritat és que sí, que es pot tenir simplement una gravadora de DVD, sense el lector addicional (les últimes són duales, i de doble capa...) i sempre serà més barat.

Encara que també es pot adquirir el PC amb un dispositiu lector i amb un gravador, però aquests són els casos menors, ja que tenint un disc dur de gran capacitat, no seria necessari tenir el lector, no obstant, com venim repetint al llarg de tot aquest temps, cal sopesar les necessitats de cadascun. Cal tenir en compte que tenir un lector i un gravador estalvia molt temps, a l'hora de fer còpies de seguretat, perquè podem fer còpies de seguretat tant de CD com de DVD ?al vol?, o sigui d'un a un altre sense haver de fer imatges prèvies en el disc dur.

Personalment, penso que no és necessari ja que a causa de la tecnologia actual, el procés d'enregistrament, s'escurça moltíssim, gràcies a les velocitats dels procesadors

Teclat i ratolí.

Hi ha tants i diferents models tant de teclats com de ratolins? I tornem a demanar que siguem racionals, a l'hora de compra'ls.

Són dispositius molt senzills, però amb dissenys i colors atractius, i molt important, ergonòmics o anatòmics. Ja que una posició còmoda l'a hora d'escriure, i ?punxar? és fonamental perquè no es ressentin els nostres canells, i la nostra postura. El normal també és tenir models multimèdia, o sigui que tinguem en el teclat, diverses tecles d'accés directe a Internet, al volum del so, o al correu electrònic.

Que tinguin cable és el més habitual, i per això també els més econòmics.

Els teclats i els ratolins inalàmbrics, estan molt bé, però cal tenir sempre preparat un paquet de piles sempre a mà, perquè les consumeixen bastant ràpid.

En el mercat també hi ha alguns que inclouen cargadors de bateries recarregables, en les bases de repòs (aquesta opció és molt interessant), però de totes maneres, cal tenir en compte l'abans esmentat.

Monitor

En aquests moments el monitor TFT és el de millor qualitat/prestacions/preu. Té unes dimensions reduïdes, i enfront del monitor CRT, la diferència, és més que evident.

El normal és que tingui una resolució de 1280x1024, un angle de visió horitzontal de 140º, un menú senzill de configurar, que dugui diversos protocols de seguretat i baixa radiació com el TCO03, el MPRII, ISO, etc, que pesi uns 4 quilos i de 17 polzades.

Un altre tema a tenir, o millor dit, per a no tenir en compte, és el tema de les sortides multimèdia, o sigui que tingui uns petits altaveus integrats, en el marc del monitor.

Personalment, no els usaria com una opció al so principal, ja que l'habitual, és que sonin amb un petit eco metàl·lic, pel que no ho substituiria per uns altaveus convencionals, per molt senzills que aquests siguin.

Si compleix amb aquests requisits en línies generals, estarà molt bé, i ens farà un perfecte servei.

Uns altres

Hi ha diversos accessoris que es poden afegir de manera externa (discos durs, altaveus, mòdems, memòries USB, lectors variis, targetes i routers inalámbrics, etc.)

Resumint

Després de tot això, ve una part, no menys important, per no dir molt important, que és donar un preu raonable i conseqüent, a aquest equip tenint en compte els següents components, dels quals hem parlat anteriorment: